



de Bat a Bat

Número 42 • Desembre/Gener 2002

Periòdic de la Fundació Hospital/Asil de Granollers

Un estudi situa l'Hospital de Granollers entre els millors de l'estat



El Programa Hospitals TOP 20 situa l'Hospital de Granollers en el cinquè lloc entre els 22 grans hospitals generals que s'han avaluat.

L'Hospital de Granollers ha quedat cinquè en l'estudi de l'empresa IASIST, que compara grans hospitals generals (de 200 a 350 llits), grup en el qual hi ha analitzat un total de 22 centres. La posició de l'HGG en el rànquing global és, doncs, entre els capdavaners.

IASIST, filial de l'empresa americana Solucient, avalua la qualitat dels hospitals, tant públics com privats, de l'Estat espanyol que hi han participat de forma voluntària. S'ha fet sobre un total de 133 centres i les dades utilitzades han estat les corresponents a l'any 2000.

Per tal d'arribar a aquesta conclusió, l'avaluació s'ha basat en tres aspectes:

1. Qualitat assistencial: basant-se en la mortalitat i les complicacions ajustades per risc.
2. Aspectes funcionals: índex d'ocupació de llits, índex d'ambulatorització (taxa d'activitat ambulatoria respecte a l'hospitalització convencional), i estada mitjana ajustada per casuística i severitat.
3. Aspecte d'eficiència: cost mitjà per unitat de producció ajustada.

Així, desglossat per apartats, des d'un punt de vista de qualitat assistencial, l'HGG ostenta el cinquè lloc del grup per mortalitat i és el primer pel que fa a les complicacions ajustades per risc. Si tenim en compte els aspectes funcionals, el centre està situat en el vuitè lloc pel que fa a l'índex d'ocupació de llits, en el sisè en l'índex d'ambulatorització i en el 14è en relació a l'estada mitjana ajustada per casuística i severitat. Des del punt de vista d'eficiència, l'Hospital és el vuitè del grup, per sota de la mitjana del conjunt dels TOP 20.

Comparats amb l'any 1999, aquests resultats mostren una millora considerable ja que l'HGG estava situat en el desè lloc general dels 21 hospitals del seu grup. Aquesta millora no seria possible sense el treball i la dedicació de tots els professionals del centre. Gràcies a tots.

dBaB

La filosofia bàsica és compartir recursos i acostar el servei al ciutadà

Signat el conveni marc de col·laboració entre la Fundació Privada Hospital de Mollet i la Fundació Hospital/Asil de Granollers

En presència del conseller de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya, Eduard Rius, i de l'alcalde de Mollet, Montserrat Tura, el passat 5 d'octubre va tenir lloc a l'Hospital de Mollet l'acte de signatura del Conveni marc de col·laboració entre la Fundació Privada Hospital de Mollet i la Fun-

dació Hospital/Asil de Granollers.

El Conveni va ser signat per Martí Fabré i Pcurull, president del Patronat de la Fundació Privada Hospital de Mollet, i Josep Pujadas i Maspons, president del Patronat de la Fundació Hospital/Asil de Granollers i alcalde de Granollers.

(Continua a la p.2)...

Entrevista al
Dr. Juan José Arén
p. 4

Les precaucions estàndard
p. 6

L'euro a l'Hospital
p. 6

...*(Ve de la p.1)*

Signat el conveni marc de col·laboració entre la Fundació Privada Hospital de Mollet i la Fundació Hospital/Asil de Granollers

Filosofia de l'acord

Aquest acord és significatiu per l'avenç que suposa cap a models diferents d'afrontar les demandes d'assistència sanitària de la població: una prestació conjunta de serveis d'assistència sanitària i hospitalària dins l'àmbit de referència de les dues entitats.

En aquest cas, aquest servei es duu a terme mitjançant un acord de col·laboració entre els dos centres que atenen la major part d'usuaris de la sanitat pública de la comarca.

L'objectiu no és altre que incrementar la qualitat i quantitat dels serveis que ambdós centres presten a la seva població de referència, tot apropant aquests serveis i, per tant, augmentant el nivell de confort i la qualitat de l'assistència.

Millora de l'eficiència i de l'accessibilitat

En un sector on els recursos són limitats i escassos, es planteja la necessitat d'optimitzar-los i buscar estratègies de gestió per millorar el grau d'eficiència. La col·laboració permet una millor i més ràpida resposta als problemes de salut de la població, tot coordinant els serveis i descentralitzant-los. Això significa emprendre accions juntament amb altres centres, planificant-les i afrontant-les plegats.

De cara a l'usuari, s'eviten desplaçaments perquè es trasllada el servei, s'agiliten els tràmits burocràtics i s'intensifica la comunicació de dades mèdiques entre professionals, la qual cosa implica una millora tangible per a la població.

Com a conseqüència de la millora en la gestió de recursos, es poden oferir més i millors serveis.

Com es concreta l'acord?

El Conveni es concreta a través de l'establiment de protocols específics en diversos àmbits. Inicialment, s'apunten quatre línies, a les quals es poden anar afegint altres aspectes en el futur: Oncologia, Nefrologia, Pediatria i Logística.

D'aquestes àrees, l'atenció en Oncologia i en Nefrologia ja s'està duent a terme des de fa uns mesos, amb la prestació de serveis compartits. Pel que fa a Pediatria, està previst que al final d'aquest any estigui organitzada la cobertura de l'assistència pediàtrica durant les 24 hores a l'Hospital de Mollet. Quant a Logística, aquest aspecte ha de permetre la gestió de serveis i activitats complementàries (compres, hostaleria, etc.) per tal de millorar-ne l'eficiència.

Altres acords en aquesta línia

Aquesta filosofia de col·laboració amb d'altres entitats sanitàries, però, no és nova per a l'Hospital de Granollers, sinó que ja s'ha materialitzat també en altres projectes que s'han posat en marxa recentment.

En aquest sentit cal esmentar l'acord de col·laboració per al desenvolupament dels serveis i equipaments d'atenció psiquiàtrica i salut mental que es va subscriure entre el SCS, el Complex Assistencial en Salut Mental Benito Menni, l'Ajuntament de Granollers i la Fundació Hospital/Asil de Granollers, el qual ha permès la inauguració, a finals de juliol, del Centre de Salut Mental d'Adults Benito Menni de Granollers i el Servei de Psiquiatria a l'Hospital General de Granollers, a més de preveure el desenvolupament, en un futur, de nous serveis de salut mental.

El suport de la Conselleria

En el decurs de l'acte, el conseller de Sanitat va manifestar, tal i com ja ho havia fet en anteriors ocasions, el seu suport a iniciatives com aquesta, que reverteixen directament en millores per a la població de referència.

de Bat a Bat

Director

Camil Escánez

Redactora en Cap

Júlia de Diago

Consell de Redacció

Carme Barbany

Mariví Cobo

Marina Molins

Col·laboradors

Equip de l'Hospital de Dia

M^a Dolors Navarro

Assessoria i Assistència

Redaccional

Carme Goikoetxea

Disseny

Simó Calvo

Etiquetatge i embossament

Residents del Centre Geriàtric



III Jornades d'ONG-Sida de Catalunya

Més de 350 persones participen en un fòrum de discussió a l'Hospital

Els dies 8 i 9 de novembre es va celebrar a l'Hospital General de Granollers la tercera edició de les Jornades d'ONG-Sida de Catalunya, organitzades conjuntament per l'Hospital General de Granollers (Unitat d'Infeccions-Servei de Medicina Interna), per la Direcció d'Atenció Primària Granollers de l'ICS (Programa d'Atenció a la Dona), l'Ajuntament de Granollers i pel Comitè 1r de Desembre, Plataforma Unitària d'ONG-SIDA de Catalunya.

L'objectiu de les Jornades era oferir un espai d'intercanvi i de comunicació entre la realitat social i la realitat sanitària a l'entorn de les persones afectades pel virus de la immunodeficiència humana. És per això que es va organitzar la trobada com un fòrum de discussió, amb la participació de reconeguts professionals de l'àmbit sanitari de diferents hospitals de Catalunya, de responsables de programes de prevenció institucionals, grups d'afectats i de representants de les ONG.

Els temes que es van tractar al llarg d'aquests dos dies foren els següents: tractaments antiretrovirals, confidencialitat, investigació i VIH, i prevenció i VIH. La gran participació dels assistents, que



es van distribuir en grups de treball per discutir aquests temes, va donar com a resultat un extens debat, enriquit sens dubte pels punts de vista diferents expressats per les persones i col·lectius diversos. Les conclusions finals van mostrar un acostament de les posicions i opinions de professionals i grups d'afectats, la qual cosa mostra que el debat i el treball conjunt és un camí vàlid per assolir cada vegada una integració més gran de les persones afectades pel VIH dins la nostra societat.

Després de molts mesos de preparació i de dos dies de feina intensa, els membres del Comitè Organitzador volen manifestar el seu agraïment a les moltes persones de l'Hospital que han col·laborat en aquestes Jornades. Especialment volen agrair el suport i la feina de les infermeres de la Unitat de Medicina Interna i dels metges residents, que amb la seva empena i bona disposició han contribuït a l'èxit d'aquestes III Jornades d'ONG-Sida de Catalunya.



dBaB

Exposició fotogràfica sobre Metges Sense Fronteres

Del 17 al 25 de novembre, l'Hospital ha acollit l'exposició fotogràfica "QUÈ ÉS MSF?". L'exposició és un recorregut al llarg de trenta fotografies emblemàtiques del treball de Metges Sense Fronteres, complementades amb una breu informació sobre què és i què fa aquesta organització.

Es tracta d'una mostra que pretén donar a conèixer a la societat el que significa l'acció humanitària, caracteritzada per l'assistència en el terreny i la protecció de les víctimes, així com donar-ne testimoni, per expressar d'aquesta manera la solidaritat amb la seva situació.

MSF és una organització internacional

independent d'ajuda humanitària, que aplega més de dos milions de socis a tot el món. Només a l'Estat espanyol té uns 180.000 socis i col·laboradors. L'organització gaudeix de trenta anys d'experiència en el treball humanitari en inundacions, terratrèmols, erupcions volcàniques, fams, conflictes armats, poblacions desplaçades, camps de refugiats, epidèmies i poblacions marginades. MSF envia cada any més de dos mil professionals de 45 nacionalitats diferents als escenaris de crisi i és present a 84 països.

MSF Què és?



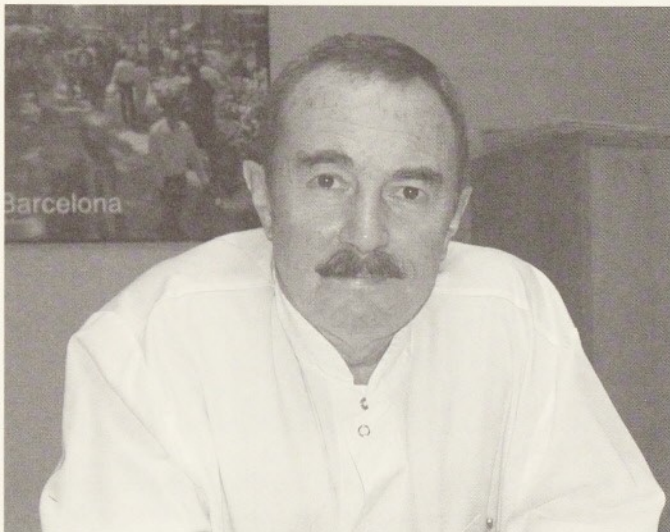
Exposició fotogràfica sobre Metges Sense Fronteres

dBaB

902 250 902

www.msf.es





Formado como médico en Uruguay, donde se graduó en 1966 especializándose cuatro años después en Anestesiología, tuvo que emigrar por razones políticas en mayo del 1978. Llegó entonces a Barcelona, incorporándose de inmediato al Hospital del Mar. Allí se enteró de la necesidad de un anestésico en el Hospital de Granollers, donde empezó a trabajar el 1 de julio de 1978. Durante dos años, compaginó ambos hospitales. A los dos meses de su ingreso en Granollers, se convocó una plaza de Cap del Servei, plaza que ocupó desde su creación, el 1 de octubre de 1978, hasta el 1 de agosto de 2001. Desde entonces, a cinco años de su jubilación, se ha responsabilizado de la Clínica del Dolor, unidad a la que dedicará sus últimos años como profesional para darle, con su amplia experiencia, un nuevo impulso.

Dr. Arén, ¿qué entendemos por Clínica del Dolor?

Es una subespecialidad médica que ha ido tomando auge en los últimos 20 ó 25 años y que trata, fundamentalmente, toda la temática del dolor en general y del dolor crónico en particular. Habitualmente, siempre ha surgido, en su creación y desarrollo, vinculada a los Servicios de Anestesiología. En nuestro Hospital, a finales de 1980, pusimos en marcha una Unidad del Dolor, siendo así pioneros fuera del ámbito de la ciudad de Barcelona. Durante estos años ha ido creciendo y ahora estamos logrando que se amplíe aún más y que dé respuestas a las necesidades de la comarca, ya que es la única unidad de estas características que existe.

¿Por qué son habitualmente llevadas por anestesiólogos?

Es así en el 95 % de los casos porque, en la mayoría de ellos, el tratamiento fundamental de estos dolores crónicos es el bloqueo nervioso o las infiltraciones nerviosas y son los anestesiólogos los que tenemos, por la propia especialidad, experiencia en el manejo de estos tratamientos. También, por aspectos inherentes a la propia especialidad, existe un buen dominio del uso de fármacos analgésicos, sean opioides o no opioides, y de otros fármacos coadyuvantes.

¿Cuál es su papel actual en la Clínica del Dolor?

El encargo que me ha hecho la Dirección, en el sentido de dedicarme por completo a la Clínica del Dolor, se convierte, por una parte, en una atención exclusiva a estos pacientes y, por otra, en buscar un desarrollo de esta unidad, tanto en el sentido de trans-

Entrevista al Dr.

Nueva etapa profesional al frente de la Clínica del Dolor

formarla en una unidad de primera línea como en darla a conocer al máximo fuera de nuestro Hospital, ya que se desconoce bastante su existencia. Para que se hagan una idea, les explicaré una anécdota: hace pocos días fui a dar una charla sobre dolor crónico a Caldes de Montbú, invitado por los médicos de cabecera y, de los 13 médicos que asistieron, sólo uno conocía la existencia de la Clínica del Dolor en nuestro Hospital.

¿Qué beneficios aporta a los pacientes la Clínica del Dolor?

Nuestra unidad trata de curar y, cuando no, aliviar a aquellos pacientes que arrastran dolor, de la naturaleza que sea, durante un tiempo prolongado. Cumplimos así el precepto de los padres de la medicina, que decían: "en lo posible, curar. Cuando no se puede curar, aliviar, y cuando ya no se puede aliviar, reconfortar". Es por ello que esta especialidad tiene una vertiente técnica muy importante, que es el manejo de todos los fármacos y las técnicas que puedan eliminar el dolor, y una humanística, la que trata de aliviar y/o reconfortar.

¿Cuántos pacientes se tratan actualmente?

En estos momentos, estamos visitando alrededor de cincuenta enfermos semanales, de los cuales una quinta parte son primeras visitas, que generan un promedio de ocho o nueve bloqueos o infiltraciones semanales. Existe, además, un número creciente de interconsultas hospitalarias. Nuestra intención es mejorar día a día, cuantitativa y cualitativamente, las prestaciones para nuestros pacientes.

¿Cuántos profesionales se dedican en nuestro Hospital a la Clínica del Dolor?

Yo soy el único que trabaja en ella a dedicación exclusiva pero, en estos últimos años, se han sumado dos colaboradores muy eficaces, dos adjuntos del Servei de Anestesiología interesados en el tema, el Dr. Vila y el Dr. Sarmiento, que colaboran a dedicación parcial. En la medida en que la unidad siga creciendo en volumen de pacientes y de prestaciones será una necesidad que la dedicación de ellos también crezca.

¿Cómo ha vivido personalmente el cambio de la dirección del Servei de Anestesiología a la responsabilidad de la Clínica del Dolor?

Primero lo viví con muchas dudas, las cuales entiendo justificadas tras 23 años al frente del Servei. Pero, ya en este último año, venía haciendo una reflexión profunda en relación con mi vida profesional y me había percatado de algunas cosas: que estaba cansado de la jefatura —las jefaturas cansan—; que había cumplido una etapa de mi vida profesional; entendí que un recambio era bueno para el Hospital, para el Servei y para mí como médico; y, por último, del hecho de que siempre el tema del dolor crónico me ha atraído enormemente y que, hasta ahora, por la implicación necesaria para gestionar un servicio, no había podido dedicarme con la profundidad que yo deseaba. Ahora que estoy a cinco años de la jubilación, habiendo vivido de cerca la evolución de mi amigo, el Dr. Campos, en el sentido de seguir sus mismos pasos de dejar la jefa-

Juan José Arén

tura del Servei, tengo la oportunidad de hacerlo. Por tanto, puedo decir que, si bien hubieron dudas al inicio, estoy totalmente reafirmado en la decisión que tomé en su momento, conforme con la misma y entusiasmado con el objetivo de desarrollar una labor que creo que será positiva en este campo del dolor.

Está además la labor de docencia, ¿no es así?

Efectivamente. La formación MIR que los anestesiólogos requieren obliga, y así está formalizado en el actual plan de estudios de la especialidad, a pasar por la Unidad del Dolor. Por lo tanto, me encargo de impartir esta docencia con la máxima satisfacción.

Ya para finalizar, ¿le daría algún consejo al Dr. Pérez, su sucesor al frente del Servei d'Anestesiologia i Rehabilitació?

Tengo las mejores referencias del Dr. Pérez. Lo conozco como colega, al haber coincidido en encuentros y eventos de nuestra especialidad. Me consta que es un buen profesional, con una buena experiencia como Cap de Servei en el Hospital de Mataró. Ambas cosas, creo y confío, le servirán para llevar las cosas por buen cauce. Por otra parte, es difícil dar consejo a un colega experimentado, aunque sí le he hecho saber personalmente que si en algún momento un consejo mío le puede ser útil, estoy enteramente a su disposición.

El deber cumplido

Dejo la jefatura de Anestesiología con la satisfacción del deber cumplido, pues en estos 23 años al frente del Servei se han alcanzado las premisas necesarias para definir este servicio de nuestro Hospital como un servicio de altas prestaciones y un referente en la especialidad para todo el estado. A destacar: mortalidad perioperatoria por debajo de la media, según IASIST; referentes en analgesia y anestesia obstétricas, en evaluación preoperatoria; amplio dominio de técnicas de anestesia regional, tal como es la tendencia mundial en la especialidad; puesta en marcha y desarrollo creciente de la Unidad de Cirugía Sin Ingreso; docencia MIR desde hace doce años, forjando especialistas sumamente competentes, satisfechos de la formación recibida; etcétera.

Tal como dice el dicho popular, compartido en mi tierra de origen, "es de bien nacido ser agradecido". Por tanto, antes de concluir esta entrevista, quiero expresar mi agradecimiento al Sr. Trullá que, en 1978 y siendo yo un recién llegado, confió en mí. Al Sr. Escánez, por permitirme dejar la jefatura y dedicarme a una parcela asistencial que me interesa especialmente. A mis colaboradores del Servei por su esfuerzo, por la ayuda prestada en todos estos años. A unos y a otros, muchas gracias.

Necesito también decir que desde que llegué me sentí cómodo, como en mi propia casa, pues más allá de los destacables méritos profesionales de la gran mayoría, quiero remarcar la gran calidad humana de toda la gente de esta Institución. Y este es un valor añadido que no puedo dejar de mencionar.

Dia mundial de l'Alzheimer

El 21 de setembre és el Dia Mundial de la Malaltia d'Alzheimer. Com ja s'ha fet en els darrers anys, a l'Hospital de Dia Sociosanitari es va celebrar aquesta jornada, amb la participació de malalts, familiars i professionals.



La jornada començà amb una xocolatada, seguida d'un taller de reminiscència i un altre de psicomotricitat. A última hora del matí hi va haver un espai dedicat a respondre dubtes i preguntes, amb una gran participació de familiars de persones afectades per la malaltia d'Alzheimer, que van poder compartir vivències i experiències i, a més, preguntar als professionals aquells aspectes que desitjaven conèixer de la malaltia.

dBaB

Iniciades les obres per a la instal·lació de la ressonància magnètica

Al començament del mes d'octubre van començar les obres per tal d'adequar l'espai per a la instal·lació de la Ressonància Nuclear Magnètica. Aquest servei, que és previst que comenci a funcionar dins dels propers mesos, significarà un important salt qualitatiu tant per als malalts, que evitaran així el seu desplaçament fora de la comarca, com per als professionals del centre, els quals podran disposar d'una nova eina que facilitarà la seva tasca diària.

La necessitat d'adaptar un espai per a la instal·lació d'aquest nou servei ha fet que s'hagi hagut de traslladar el Laboratori d'Urgències, que des del mes de setembre està ubicat en l'espai que antigament ocupava el quiròfan d'urgències.

Les precaucions estàndard

Les precaucions estàndard són un conjunt de mesures destinades a prevenir la transmissió d'infeccions en l'àmbit hospitalari, per tal de garantir la salut tant del malalt com dels propis treballadors.

Són el resultat d'una fusió de les Precaucions universals (UP) publicades l'any 1985 i de les Precaucions enfront de sang i fluids corporals (BSI) del 1987. Van ser unificades i donades a conèixer l'any 1996 pel Centre per al Control i la Prevenció de Malalties (CDC) d'Atlanta. Seguint aquestes normes, al nostre centre es va elaborar el Protocol de precaucions basades en la transmissió de microorganismes (aïllaments) (1996), que té com a objectiu evitar la transmissió de gèrmens responsables de la infecció nosocomial entre malalts i personal.

A qui van dirigides

Han estat ideades per prevenir riscos de transmissió de microorganismes de totes les fonts d'infecció, conegudes o no, que hi ha als hospitals. Per tant, s'apliquen a tots els malalts atesos a l'Hospital, incloent els qui es troben en espera de diagnòstic.

A què s'apliquen

Concretament, s'apliquen a: sang, secrecions vaginals, semen, llet materna, líquid cefaloraquídi, líquid sinovial, líquid peritoneal, líquid pericardíac, líquid pleural, líquid amniòtic, pell amb ferides o erosions, mucoses, o altres líquids contaminats visiblement amb sang. El CDC, a la seva publicació de gener del 1996, separa la suor de la resta d'excrecions orgàniques i especifica que no calen precaucions especials.



Com s'apliquen

Rentat de mans freqüent. És la mesura més important per reduir el risc. Tal i com es consigna en el Protocol de rentat de mans de l'Hospital, cal rentar-les abans i després de tocar sang, fluids corporals, secrecions, excrecions i material contaminant (independentment de si es porten guants o no). Entre procediments, i en mans visiblement netes, es poden rentar amb una solució alcohòlica.

Guants. Proporcionen una barrera protectora i prevenen la contaminació de les mans. Portar-ne no reemplaça en absolut la necessitat de rentar-se les mans.

Màscares, bates i ulleres de protecció. S'han d'utilitzar sempre que es facin maniobres que generin esquitxos de sang o d'algun dels líquids orgànics esmentats. Si la sospita és de tuberculosi, caldrà utilitzar les màscares especials anomenades respiradors de partícules.

Objectes punxants i tallants. No s'han de tocar mai directament amb les mans. Les agulles, un cop utilitzades, no s'han de tornar a tapar. S'han de llençar en contenidors rígids específics, que es canviaran quan estiguin plens fins les 3/4 parts.

M^a Dolors Navarro
Infermera de Control d'Infecció

Què en sabem de l'euro?

L'euro a l'Hospital

Amb la finalitat d'estudiar l'impacte de la introducció de la moneda única al nostre centre, pel setembre de 2000 es va crear el Grup de Treball de l'Euro, liderat des de la Direcció d'Administració i Serveis.

Dintre del seus objectius hi havia:

- Identificar les àrees funcionals que es veurien afectades.
- Definir les implicacions i/o modificacions de cadascuna d'aquestes àrees
- Proposta del procés d'implantació de l'euro a la nostra institució.
- Seguiment del procés d'adaptació i implantació.

L'impacte de l'euro en els sistemes d'informació de l'Hospital ha suposat haver d'adaptar les aplicacions de comptabilitat general i analítica, compres generals i de farmàcia, facturacions diverses i RRHH.

En els darrers mesos, els usuaris han pogut comprovar el comportament correcte de les modificacions dels programes en un entorn de proves i, a més, començar a acostumar-se a la conversió de pessetes a euros.

Pel que fa a la posada en marxa dels programes adaptats a l'euro, després de valorar les diferents alternatives es va decidir començar a funcionar en euros al llarg del mes de desembre amb les aplicacions de compres generals, compres de farmàcia i comptabilitat. A la resta, és previst que s'iniciï el mes de gener.



IV Jornades Intergeneracionals

Els dies 27 i 28 de juny d'enguany es van celebrar al Centre Sociosanitari de la Fundació Hospital-Asil de Granollers les IV Jornades Intergeneracionals, que van tenir la participació de 14 nens.

Com en les últimes jornades, l'intercanvi d'experiències entre grans i petits es va realitzar amb els residents, els usuaris de l'Hospital de Dia i els de la Unitat de Demències, amb un caràcter més formatiu i educador per als nens. L'edat dels nens assistents estava compresa entre els 7 i els 13 anys.

Entre les activitats realitzades destaquem:

- Informació als nens sobre la memòria i la malaltia d'Alzheimer, impartida per la Dra. Pilar de Azpiazu (psicogeriatra de l'Àrea Sociosanitària).
- Taller d'orientació a la realitat, conjuntament amb els nens.
- Activitats manuals: es va confeccionar una marieta amb boles de porexpan que es va haver de pintar i decorar.
- Jocs a l'aire lliure, amb aplicació de psicomotricitat i taller de memòria (manta, pilotes, cèrcols, diana).
- Al migdia (13.00 h), els nens van anar a dinar al menjador de l'Hospital.
- Taller de reminiscència, on els més grans aportaven als nens els seus coneixements sobre l'ús i la funció de diversos objectes i peces de roba antigues, com ara el llum de carbur, la palmatòria, la planxa de ferro, el molinet de cafè manual, la balança de precisió, el fregall d'espert, els enagos, el cosset, etc. Tant els més petits com els més grans s'ho van passar de primera, i en tot moment van seguir amb atenció les explicacions. Després, varen respondre les preguntes que se'ls va fer sobre el que s'havia exposat.

Els monitors eren joves voluntaris de batxillerat, auxiliars suplents de l'Hospital i fills i familiars del personal de l'Àrea Sociosanitària.

Tots van demostrar un gran interès pel resultat de les Jornades.

A tots ells, i també als pares que ens van confiar els seus fills per a aquest projecte, els donem les gràcies.

Esperem que les jornades de l'any que ve puguin ser encara més participatives amb la col·laboració de tots.

Equip de l'Hospital de Dia



Agraïment

La feina de fer la revista no s'acaba només amb els consells de redacció, la confecció dels articles, la selecció de les fotografies, la maquetació i el treball de la impremta. Quan ja la tenim a les mans, queda una tasca molt important que fa que cadascú de vosaltres la pugueu rebre a casa vostra: preparar els sobres perquè siguin dipositats a correus.

Aquesta feina la fan, des de l'Hospital de Dia Geriàtric, un grup de residents amb l'ajuda dels professionals d'aquesta Àrea. I d'això ja fa gairebé set anys.

Per això, des d'aquestes pàgines us volem manifestar el nostre reconeixement per la vostra ajuda i el nostre agraïment:

Gràcies a José Quintero, Isolina Mancebón, Matilde Moreno i Vicenç Goulart.

I, també, gràcies a Anna Marquès, Paquita Ruiz, Lola Martín i Gemma Clapera.

dBaB



Sessions Clíniques Generals

OCTUBRE – DESEMBRE DE 2001
Aula de docència "A"

11 octubre 15.00 PRESENTACIÓ DEL SERVEI DE PSIQUIATRIA
Dr. Salvador Sarró
Servei de Psiquiatria
Hospital General de Granollers

8 novembre 15.00 DESENVOLUPAMENT I AVALUACIÓ D'UNA APLICACIÓ INFORMÀTICA PER A LA GESTIÓ CLÍNICA DE FACTORS DE RISC I MALALTIES CARDIOVASCULARS "Visual Cor"
Dr. Esteve Llargués
Servei de Medicina Interna
Hospital General de Granollers

15 novembre 08.00 SATISFACCIÓ EN LA FORMACIÓ DELS RESIDENTS: PROPOSTES DE MILLORA
Dra. Anna Soler
Servei de Medicina Interna
Hospital General de Granollers

22 novembre 08.00 HELICOBACTER PYLORI: ÉS CERT TOT EL QUE ES DIU?
Dr. Joaquim Rigau
Servei de Medicina Interna
Hospital General de Granollers

29 novembre 08.00 INCONTINÈNCIA URINÀRIA EN LA DONA: SITUACIÓ ACTUAL I NOVES PERSPECTIVES
Dr. Oriol Porta
Servei d'Obstetrícia i Ginecologia
Hospital General de Granollers

20 desembre 15.00 NOUS EFECTES SECUNDARIS ASSOCIATS AL TRACTAMENT ANTIRETROVIRAL DEL VIH: DIABETIS, DISLIPÈMIA I LIPODISTRÒFIA
Dr. Enric Pedrol i Dra. Anna Soler
Servei de Medicina Interna
Hospital General de Granollers

les golfes

Solució dels MOTS ENCREUATS

número 41

H: 1. Embolcallar. CV.- 2. Sormeria. Magre.- 3. Clàusules. Seul.- 4. Rem. Aclínic. A.- 5. Icac. iaL. Últim.- 6. Duda. Arlequins.- 7. Ali. Al. Rampí.- 8. Sasso. Cot. E. Cr.- 9. Srs. Snobs. Jèia.- 10. Aseitats. Tal. B.- 11. D. Suau. Torreta.- 12. Es. C. Traca. Vot.- 13. Safari. Timpà.- 14. Mi. Eco. Sastre.
V: 1. Escridassades.- 2. Moleculars. Sam.- 3. Bramadisses. Fi.- 4. Onu. Ca. S. Luca.- 5. Lesa. Aosta. Re.- 6. Crucial. Nàutic.- 7. Aillar. Cot. R. O.- 8. Lacill. Obstat.- 9. L. Sn. Erts. Ocis.- 10. Am. iuqA. Trama.- 11. Rasclumejar. Ps.- 12. Ge. Tip. Elevat.- 13. Cru. Inici. To. R.- 14. Velams. Rabat. E.

Targeta falsa

Número 42

Sembla una senyora semibasca, semihindú però... és un senyor de l'Empordà

M. BEGOÑA MAUSOJARI PEREZ

Qui és ?

Número 42

En aquesta foto de fa uns anys s'amaga algú del teu voltant. Qui és?



Us recordem que sortejarem un llibre entre tots els encertants de cadascun dels passatempers. Podeu dipositar la solució a la bústia que trobareu al costat de la Unitat d'Atenció al Client. Data límit per entregar els resultats de "Les Golfes 42": 28/02/02

Solució TARGETA FALSA

número 41

Liliana Bernabel Amat

Solució QUI ÉS?

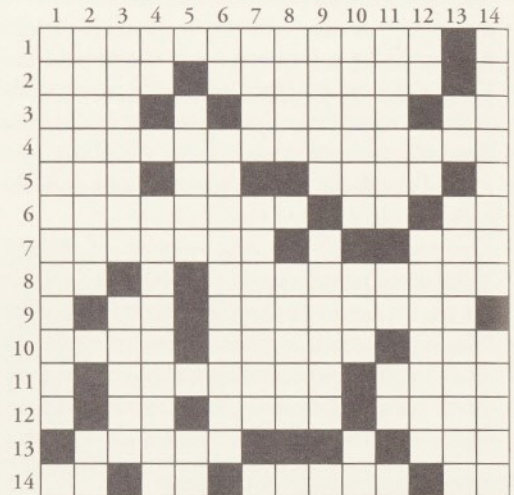
número 41

Coral Gómez Gómez

Mots encreuats

Número 42

H: 1. Estat de contracció o rigidesa permanent, especialment dels músculs (pl). Sud.- 2. Parlar a llarga distància. Estat de saó de la terra. La primera.- 3. Pot ser de vela, de guerra o d'església. Per segona vegada, la primera. Prefix que significa orina. La meitat de dos.- 4. Aquesta línia sembla un cementiri.- 5. Mesquí, menyspreable. La lletra grega digestiva. Estat de confusió i desordre complet i, a més, del revés. Oest.- 6. Mot o frase caiguts en desuetud. Dos cents. Mana caminar.- 7. Coloració blavosa de la pell. Ara ja van tres. Aquell soldat de cavalleria alemany.- 8. Nota musical eurovisiva. Est. Va ser molt mullat aquest diluvi.- 9. N'hi van quatre. L'esquelet n'està ple. Sol anar seguit de tremens.- 10. Pot ser d'alls, de cebes i també de butaques. Instrument de cirurgia. Gairebé és un abús.- 11. Oest. En castellà, arribi tard. Sec, sense vegetació.- 12. La difícil per als francesos. L'u de la baralla. Del revés, comença a ser un galimaties. Prefix grec que vol dir nas.- 13. Unida per l'amistat amb algú. Cent. ClNa.- 14. Quaranta-nou. Comuns al pare i la mare. Àvid a agafar la presa. El déu dels mots encreuats.
V: 1. Llum que passa a través d'un cos translúcid. Conjunció copulativa.- 2. Demòstenes i Ciceró van excel·lir en aquest art. Per on surt el sol. Contracció gramatical mafiosa.- 3. Art de la navegació. Abans totes les bombetes eren d'aquesta marca.- 4. Mig truc. Igual que la veïna. Local, general, epidural.- 5. La primera d'hac 12. L'atrí de Santo Domingo de la Calzada o de Silos, per un dir. Com si fos de l'hac 4. Nom de consonant.- 6. Campió. Tossudes.- 7. Que procedeix amb circumspecció. El regne de les coses inanimades. Consonant.- 8. Que no és dret. Vocal. (Al rev.) Aculli. La mateixa per enèsima vegada.- 9. Qualifica uns estats que ens tenen ben amoïnats. (Al rev.) Base de les dents. Fòsfor.- 10. (Al rev.) Pelar. Estava. Gos.- 11. La part contrària de l'edonà. Comença a riure. Símbol de l'argó. La trencada.- 12. No està malalt. Toc sense forat. Abans havien estat pacients i després clients.- 13. Do antic. Destil·lar amb l'alambí.- 14. Ni tocòleg, ni ginecòleg però el consulti els futurs pares. Fa udols.



Marina Molins

el rebost

Broquetes de peix i marisc

Ingredients (per a 4 racions)

- 12 musclos
- 8 gambes
- 8 xampinyons de la mateixa grandària
- 8 trossos quadrats de rap
- 8 llenques fines de cansalada, tallades per la meitat
- 2 rodanxes de pinya

Adob:

- 1 dl d'oli
- el suc de mitja llimona
- 1 cullerada de mostassa
- sal
- pebre

Preparació

Renteu els musclos, bulliu-los al vapor i retireu-ne les valves.

Claveu a cada broqueta 1 gamba embolicada amb cansalada, 1 xampinyó, 1 musclo embolicat amb cansalada, 1 tros de rap, 1 tros de pinya, 1 musclo embolicat amb cansalada, 1 tros de rap, 1 tros de pinya, 1 gamba embolicada amb cansalada, 1 xampinyó i 1 musclo embolicat amb cansalada.

Bateu els ingredients de l'adob i macereu les broquetes amb aquesta salsa en una plata refractària. Preescalfeu el forn a uns 180 °C, introduïu-hi la plata amb les broquetes i deixeu-les coure 12 minuts.

Traieu la safata del forn, assaoneu les broquetes amb pebre i riu-lexu-les amb el suc de l'adob; feu-les la volta i fiquen-les al forn 5 minuts més.

Serviu les broquetes ben calentes, acompanyades d'una bona amanida verda.